

lige Statsudgifter. Der er paa disse Paragrafer en Stigning af tæt op mod 5 Millioner. For øvrigt falder denne Stigning næsten udelukkende paa §§ 11—25, saa det er i denne Forbindelse omtrent uden Forskel, om vi tage §§ 26 og 27 med eller ikke. Det er en betydelig større Stigning, end der gennemsnitlig ellers er. Men der er mange medvirkende Aarsager til, at det ogsaa maa være saaledes. Jeg kan saaledes nævne, at alene det, at vi paa dette Finanslovsforslag for første Gang have de forøgede Udgifter, som følge af de saakaldte ministerielle Lønninglove, medfører en Stigning, som ikke kommer hvert Aar. Den forøgede Udgiftssum bliver naturligvis ved at bestaa; men det Aar, den kommer første Gang, medfører den et større Spring end ellers. Jeg kunde ogsaa nævne den lille Lov, vi vedtog i Samlingens Begyndelse om Tilskud til en Udstilling i Aarhus paa 300,000 Kr., og som ogsaa er sat ind paa Finanslovsforslaget. Ogsaa den medfører en Stigning, som er af den Natur, at man just ikke regner med den hvert Aar. Heller ikke dette er der saaledes i og for sig Grund til at være ængstelig for; jeg nævner kun det virkelige Resultat, som det foreligger. Ogsaa paa Krigsministeriets Budget er der for Resten i Aar en Stigning af et ikke ringe Beløb, op imod 400,000 Kr., som Følge af de Forandringer med Hensyn til Kantonnementsovelserne, der følge af den i Fjor udstedte foreløbige Lov, der jo i Aar er ophøjet til Lov.

Med Hensyn til denne Stigning af Udgifterne, som altsaa i alt væsentligt falder paa de ordinære Udgifter, har Indenrigsministeriet det største Beløb, nemlig en Stigning af $1\frac{1}{4}$ Million sammenlignet med i Fjor. Paa Krigsministeriets Budget, § 22, er der en Stigning paa ca. 1 Million; men der maa man som sagt tage Hensyn til den omtalte Forandring med Hensyn til Indkaldelserne til Kantonnement. Under Justitsministeriet er der en Stigning af 533,000 Kr., under Kultusministeriet af 515,000 Kr., under Landbrugsministeriet af ca. 300,000 Kr. og under Marineministeriet af ca. 200,000 Kr. Udgifterne til Pensionsvæsen, altsaa § 16, ere stegne med 150,000 Kr., og Udgifterne til Rigsdagen ere opførte med 100,000 Kr. mere end i Fjor.

Jeg har her nævnt enkelte af de største Forøgelser, men skal selvfølgelig ikke komme ind paa Enkelthederne. Det kunde nok have sin Interesse, og jeg vilde ogsaa have gjort det, hvis det havde været paa

en anden Tid af Døgnet. Jeg kan dog ikke undlade at nævne enkelte af Tallene, som jeg synes i ikke ringe Grad illustrere, i hvad Retning Lovgivningsarbejdet, specielt det, der udføres gennem Finanslovsarbejdet her i Landet, gaar. Paa Indenrigsministeriets Budget, for at tage dem i den Orden, jeg har nævnt dem, er der f. Eks. paa Afsnittet: Industri og Haandværk, altsaa Konto II. A., en Forhøjelse fra i Fjor paa 122,725 Kr. og paa næste Konto, som hedder andre Udgifter, en Forhøjelse paa 300,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelse; Syge- og Begravelseskasser faa ikke mindre end 160,000 Kr. mere, Hjelpekasserne 50,000 Kr. mere, og Arbejdsløshedskasserne, som ere en helt ny Institution og endda ikke ere opførte med deres hele Beløb for det indeværende Finansaar, faa 160,000 Kr. Og selvfølgelig er der ogsaa en hel Mængde smaa Forhøjelser, som jeg slet ikke skal nævne.

Under Justitsministeriet er der paa et Afsnit som det om forsømte og forbryderske Børn en Forhøjelse paa 128,500 Kr. Hele denne Konto, som ikke har staaet i ret mange Aar; er først kommen ind efter Loven om forbryderske og forsømte Børn, og den er oppe paa 260,000 Kr. I Statens Tilskud til Tuberkulose-sagen, for at bruge et kort Udtryk, er der en Stigning fra i Fjor paa ca. 258,000 Kr. Vore samlede Udgifter til Tuberkulose-sagen, Sanatoriebehandling osv., kommer saaledes i alt op paa 1,354,000 Kr. Jeg kunde blive ved under Justitsministeriet at nævne en hel Mængde Poster, men skal af Hensyn til Tiden indskrænke mig til dette.

Under Kultusministeriet kunde der være Grund til at nævne, hvordan f. Eks. alene Udgifterne til Aandssvagevæsenet ere stegne fra i Fjor med 114,700 Kr. Til Frederiks Hospital skal der benyttes 100,000 Kr. Desuden er der ret store Udgifter til Realskoler, højere Almenskoler og Folkehøjskoler, som vi have drøftet, og som jeg her ikke skal komme ind paa.

Jeg skal slutte med at sige, at man ret almindelig hører udtalt, at vi inde paa Rigsdagen — Lovgivningsmagten i det hele taget — næsten gaa for vidt i Retning af at paalægge Kommunerne forøgede Byrder. Det er noget, som er sagt Gang efter Gang, og det kan jo heller ikke nægtes, at det ogsaa er rigtigt, at de senere Aars Lovgivningsforanstaltninger have medført, at ogsaa Kommunerne have faaet forøgede Byrder; men det er ingenlunde saadan, at Staten ikke ogsaa har taget sin store Part